

בנסים דיצ"מ וקי"ס אין מברכין שעשה נסים כמו חנוכה ופורים. נראה הטעם כי נסים אלו הם מוכרחין מעת בריאת העולם שלא הי' קיום לעולם בלי נסים אלו. וז"ש בגמ' תנאי התנה עם הים שיקרע כו'. ומצינו בהלל הגדול שנאמר כל אלה הנסים ודרשו חז"ל כ"ו פעמים כי לעולם חסדו נגד כ"ו דורות שנזונו בחסדו של מקום כו' ע"ש. והגם כי נסים אלו נעשו בזמן מיוחד לכל אחד. אבל הם היו קיומו של עולם. והנה נס זה דקי"ס הי' סיבה לתקן כל הבריאה. וע"י השירה שאמרו בנ"י הכניסו כל הבריאה תחת כנפי השכינה. ובנ"י הבינו כי נעשה להם אלה הנסים כדי להטות כל הבריאה וכל האומות להבורא ית'. לכן אמרו שירה זאת שהוא כולל כל מה שיהי' בכל הגליות שאח"כ ג"כ. כי ידעו שכל הגאולות יהיו תלוים בזאת הגאולה. ובאמת ע"י שעשו בראשונה המצוה בשלימות יש לנו תקוה טובה לאחריתנו. ולכן מזכירין השירה בכל יום. וכ' ויושע ה' ביום ההוא הוא כמ"ש ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד וכ"כ והי' ביום ההוא כו' שהוא יום של גאולה העתידה שכ"ז הי' בעת קי"ס הישועה לדורות ותיקון כל העולם שיהי' לעתיד. ולכן כל הבריאה היתה מקוה לזאת השירה. ולכן נאמר אז ישיר לשון עתיד. פי' השירה שהיתה מוכנת מימי בראשית נגמרה אז ע"י בנ"י מכח אל הפועל. וזה נקרא הרחב פיך מה שהרחיבו בנ"י פיהם ורצונם להטות הכל אליו ית' ומילא השי"ת את פיהם לומר ברוה"ק השירה הזאת והוא הישועה השניה שצריכין אחר הראשונה וז"ש עננו במרחב י"ה כנ"ל: ספר שפת אמת פסח - תרל"ז

המועדות הם עדות לבנ"י שמיוחדין להקב"ה. כ' עומדות היו רגלינו כו' כשהיו עולין לרגל שבטי י"ה עדות לישראל כו'. ועדות הוא לשון בירור הדעת כי המועדות נותנין דעת לכל איש ישראל לכל ימי השנה: ספר שפת אמת

פסח איז דער צייכין מכל הימים טובים. ובו נרשם כל הימים טובים והוא היסוד מכל הימים טובים כמו שאנו אומרים זכר ליציאת מצרים ומן הפסח נוטלים על כל השנה. וכל יו"ט בבחינתו כך הוא לכל השנה: ספר בית אהרן

אמנם אמיתית ההתחזקות הנ"ל הוא הבחי' שבארנו כנ"ל שבסיפורי הניסים והנפלאות הנה מורה כי עיקר ההסתכלות הוא על עצם החסדים והישועות אשר למעל' ולא על בחי' הדינין אשר נראה למטה בעולם הזה וע"כ מגביר כח החסדים על הגבורות שבחי' זאת היא המתקת הדינין בשרשן שצריך בכל עת להמשיך החסדים על כל הנעשה בעולם הזה וזה הענין שמזכירין נס חנוכה בשני הסדרים של פ' מקץ ופ' וישב שמדברים מענין מכירת יוסף שהוא מורה על הגלות כיל"ח לכך מזכירין הניסים שנעשו בימים ההם בזמה"ז לאחוז בשורש החסדים כנ"ל והדרך הזה נכון הוא לכל איש אשר בעת צרה ר"ל ישא ויסתכל אך על החסדים של הענין הזה למעלה כולו טוב כי לעולם חסדו. וכמ"ש מן המצר קראתי י"ה ענני במרחב י"ה כי גם מן המצר יקרא רק לד' שם י"ה ששם זה הוא רחמים וחסדים עי"כ הוא מעורר כי ענני במרחב י"ה שממשיך החסדים לשם ו"ה שהוא המילוי י"ה גימט' י"א כיל"ח: **והנה** זה הענין כשראה משה רבינו עליו השלום את ישראל דואגים ויראים מאד מפחד הים והמצרים אשר עליהם. חיזק אותם ויאמר משה אל העם אל תיראו כלומר אין לכם להסתכל על הדבר הנראה לכם למורא למטה בעיניכם כי אין זה רק בעצם החסדים והישועות ועתה אל תעצבו כי התיצבו וראו את ישועת ד' ר"ל שאו נא עיניכם וראו את ישועת ד' שלמעלה הוא כולו טוב אשר יעשה לכם היום ועי"כ תזכו מיד כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם כאשר תביטו רק על ישועות ימתקו הדינים בשרשן לפעול לכם הישועות בקרב הארץ כנ"ל: ספר תפארת שלמה - רמזי ז' של פסח

במד' נכון כסאך מאז כו' אעפ"י שמעולם אתה כו'. כי הקדוש ברוך הוא מושל בכל רק האומות שאין רצונם להיות הוא ית' מושל [* מושל] עליהם בע"כ. אבל בני ישראל חפצין בקבלת מלכותו ית' עליהם. וז"ש במדרש עשו מתגאה בירושתו הידים ידי עשו. פי' שיש לו גאות ושמחה מזה שניתן החרב בידו. אבל בנ"י מתגאין בהקול קול יעקב. פי' מזה שכל מעשיהם ע"י בקשה והפקת רצון מה' ואינם ברשותם רק תחת ממשלתו ית'. בזה הם מתגאים ושמחים בקבלת עולו ית' ומלכותו עליהם. וזה נתישבה כסאך ברצון המקבלים כנ"ל. ובאמת הי' שמחת בנ"י בהשירה לא לגרמייהו ממה שעזר להם השי"ת והצילם. רק עיקר השמחה הי' ממה שהשי"ת הראה גדולתו וטבע להמצרים ובחר בהם להיות מלכותו ית' שורה עליהם ברצון. שזה כבודו ית' להיות ברצון המקבלים. וזה כי גאה גאה שיש גיאות מצד השפלת השונאים. אבל עתה נתברר גיאות השי"ת ע"י גיאות בנ"י. ומזה שהגביה בנ"י. מזה עצמו השפילו עצמם ביותר. וגיאות זה הבא מצד מעלת המכניעים לא מצד השפלתם הוא גיאות של אמת והבן: ספר שפת אמת

וישב הים כו' לאיתנו דרשו חז"ל לתנאו. ומקשים דהיל"ל זה אצל הבקיעה. אבל נראה הפי' כי רצו בזה להודיע כי נס ק"ס נשאר לעולם אף שחזר לאיתנו מ"מ כוחו עתה הוא מצד תנאי הנ"ל ובאמת ע"י קיום התנאי נתחזק ביותר שקיום התנאי מקיים המעשה. וקי"ס הוא ביטול כל הטבע. ואחר קי"ס נתברר זה בטבע להיות בטל עבור עבדי ה'. וכן

על התורה ועל העבודה

פי' מו"ז ז"ל מאמר הכתוב מה לך הים כי תנוס כו'. כי בני ישראל מעוררין הטבע לברר בה כי בטילה היא למקיימי מצות ה' כנ"ל: ספר שפת אמת

ודיבר בענין הספירה ואמר. כי נתנה לנו הספירה לספור חמשים יום ואין לך יום אחד ששוה לחבירו כפי הכוונות שכתוב בהסידור לכל יום ויום. ומסתמא צריכים לכך שיהיו חמשים ולא יותר בכדי להורות על יצ"מ כמו שמתרץ בזוה"ק על אכילת מצה למה לא ניתן מצות אכילת מצה לכל השנה הלא היא נקראת אסוותא. רק הוא כמו שמביא המשל מהרופא וכו' ע"ש וד' יזכנו שנדע פי' המלות. שכך אמר זקני הקדוש זצוקללה"ה שתכלית כל הכוונות וכל הספרים המלאים מזה. התכלית הוא לידע פי' המלות. והכוונות עצמן עין לא ראתה כי גבוהים מאד: ספר בית אהרן

בשם האדמו"ר מקראשנעוויץ זצללה"ה שאמר בלשונו הקדוש, שכיבד פעם אחת אחד באחרון של פסח עם מאכל הנקרא בלשון אשכנז קניידלעך, שמצוה לאכול יען כי אחר קריעת ים סוף אכלו קניידעלך ורמז לזה כונס כנד מי הים עשה סמוכין לזה אצל ים קניידליך ושיחת חולין של תלמידי חכמים צריכים לימוד: ספר שיח שרפי קודש

במוצאי יו"ט של פסח אמר על מדרש של הפסוק. ויאמינו בי"י וגו' אז ישיר וגו'. גדולה אמונה שבשבילה נוחל האדם העוה"ז והעוה"ב שבשכר האמונה זכו ישראל ושרתה עליהם שכינה. ואמרו שירה שנא' והאמין בי"י ויחשבה לו צדקה : ע"כ: ספר בית אהרן

כתיב ויאמינו. וכי לא הי' להם להאמין כו' ע"ש במדרש. אמנם אדרבה בהיות שהי' נגלה להם הנפלאות האמינו כי אינם משיגים מעשי ה' על בוריין. וזה ויאמינו בה' שנמשכו אחר השי"ת ויצאו מן הטבע ושרתה עליהם רוה"ק ואמרו שירה. וזהו משכני ביצ"מ אחריך נרוצה בקי"ס. גם י"ל שהאמינו למפרע על כל הגלות שהי' לטובה ובזה תקנו אשר לא האמינו מקודם. וז"ש במד' חזרו ולא האמינו כו' וע"י אמונה זו תקנו חסרון האמונה של מקודם. והנה כן צריך להיות בכל גאולה לתקן אח"כ כל הקלקול שהי' מקודם הגאולה. וזה עצמו ענין קי"ס אחר יציאת מצרים. שכבר היו בני חורין אך הי' כדי לתקן כל ימי הגלות. וז"ש במד' ע"פ ולא נחם אלקים שלא ניחם הקדוש ברוך הוא על ימי הרעה שעבר על בניו במצרים ע"ש. וזה עצמו ענין שכתבנו לעיל. דהנה כתיב וחמשים עלו בנ"י מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כו' השבע השביע כו'. פי' בזוה"ק דחמשים פעמים נזכר יציאת מצרים בתורה. ולמה. כדי להודיע שבנ"י יצאו מחמשים שערי טומאה. ולמה הכניסן השי"ת בכל השערי טומאה כדי להשיג אח"כ חמשים שערי בינה. וז"ש וחמשים עלו כו' שהגיעו עד שער החמשים והוא עלמא דחירות. ויקח משה כו' עצמות יוסף כו'. כי בחי' יוסף הצדיק הוא התקשרות כל המדות. שמעתי מפה קדוש אמו"ז ז"ל השבע השביע הם השבעה שבועות תספר כו'. והנה כמו שהיו במצרים בכל שערי טומאה. כך זכו אח"כ לברר כל המדות להשי"ת. וע"י שזכו אח"כ לכל אלה השערים בזה תקנו כל מה שהיו מקודם בשערים הנ"ל. והוא ענין תשובה שמהפכין העונות לזכיות שהרי ע"י החטא בא אח"כ לתשובה. לכן ע"י שנכנסו אח"כ בשערי הקדושה תקנו ימי הגלות. [ואם כי לכאורה קשה כיון דכתיב וחמשים עלו מיד בשעת היציאה א"כ מה הי' חסר עוד. אבל האמת מבואר בספרי קודש כי בעת היציאה נתגלה להם שורש כל השערים לשעה כדי להיות נגאל ואח"כ הוצרכו בנ"י לתקן מעצמם להגיע בעבודתם לכל אלה השערים] וז"ש דבר אל בני ישראל וישובו כו' שזה ענין תשובה כנ"ל: ספר שפת אמת פסח שנת תרל"ז

לזכות צבי יוסף בן אסתר לרפו"ש בתשח"י
לזכות רפאל אליהו בן אסתר לרפו"ש בתשח"י

פתח ואמר. אתי מלבנון כלה א"תי מ"לבנון ת"בואי. ר"ת אמ"ת. ת"שורי מ"ראש א"מנה ג"כ ר"ת אמת למפרע ותשורי הוא ל' ראיה ול' תשורה. וביאר כי האמת והאמונה הם ב' דברים קשורים זה בזה והם עיקר הכל וע"י האמונה בא אל האמת וע"י אמת בא לאמונה. ואמר כי אמונה בלב יש לכל בר ישראל שמאמין שיש בורא ממציא הכל ומשגיח ומנהיג כל העולמות אבל אמונה חזקה כזו שיוכל לעבור ולדלג על כמה ענינים בחום לבו זו אינו כי אם במי שהוא סר מרע והתקין מדותיו: ספר בית אהרן

אמר. צריכין להותיר מהחג על להבא. א"א אדומו"ר זצוק"ל אמר. הבוחר בשירי זמרה זהו השיריים שמותירים. העיקר הוא שיותיר כל אחד אצל עצמו שיכניס בהאיברים ובהעצמות ובכל הגוף. בכל מה שנעשה בזה חג הפסח צריכין להותיר על כל הספירה עד חג השבועות. הספירה הוא הדבר בעצמו של פסח. רק שבפסח נעשה הדבר בבת אחת. ובספירה נעשה הדבר מעט מעט. ובשבועות באים אל הדבר הזה בעצמו: ספר בית אהרן

וסיים בברכה. ואמר יתן השי"ת אשר כל העובדות ודיבורים מן הפסח הזה. יכנוס ויבוא בנו. ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי. כל העובדות מן היו"ט יעלה אל השי"ת לטוב. כי אם נעשו כל הדברים כתיקונן אזי בוודאי טוב. ואפי' אם ח"ו אינו נעשה בטוב כתיקונו יכול השי"ת לתקן זאת שיהיה כתיקונו. והראיה מן הלילה של היום שעבר כידוע עכ"ז בבוקר שולח בו השי"ת החיות חיות חדש וכחות חדשים בכל האברים בכדי שיוכל להתחזק עוד בעבודת השי"ת אכי"ר : סליק ענינא דפסח. בעזר אדום וצח: ספר בית אהרן

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
chizuk@chizuk.info ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין י"ט ניסן תקל"ב זיעועכי"א

לע"נ הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשיווער מגיד) גאנצווייג ע"ה נלב"ע י"ט ניסן תש"ג - ת.נ.צ.ב.ה.

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים